

Vele talen, één doel

Nadat wij in de vorige bijdrage de ontwikkeling van de verschillende Europese organisaties bondig samenvatten, lijkt het ons toch interessant even uit te weiden over het ontstaan, de groei en de resultaten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (E.G.K.S.).

De Europese mogendheden, die altijd een eersterangsrol hadden gespeeld in de wereldeconomie, moesten na Wereldoorlog II toegeven, dat hun positie in 1944 grondig gewijzigd was: militair waren de Verenigde Staten en de Sowjetunie veel sterker geworden. Beide namen ook op economisch gebied de leiding in handen. Daarbij kwam dat de koloniën naar onafhankelijkheid streefden.

Van deze veranderde situatie waren de vooraanstaanden in Europa zich maar al te goed bewust. Zij zochten naar een mogelijke oplossing en vonden die in het principe van samenwerking in plaats van met elkaar te concurreren of te wedijveren.

De eerste realisaties werden op economisch vlak bereikt. Op 9 mei 1950 deed Robert Schumann, toen Frans minister van buitenlandse zaken, een oproep tot het oprichten van een gemeenschap voor kolen en staal tussen de Europese landen. Hij meende dat dergelijke gemeenschap een noodzakelijkheid was. De economische versnippering had immers in Europa geleid tot praktijken als het dumpingsysteem, d.w.z. de prijs van bepaalde produkten werd in het binnenland verhoogd, terwijl dezelfde produkten in het buitenland goedkoper werden aangeboden.

Schumanns oproep kenden succes: op 18 april 1951 ondertekenden Frankrijk, West-Duitsland, Italië, Nederland, België en Luxemburg

een akkoord, waarbij de E.G.K.S. een feit werd. Zo kwam van 1952 af een gemeenschappelijke markt voor kolen en staal tot stand, d.w.z. er werd een einde gesteld aan douanerechten, toltarieven, dumping en andere discriminerende factoren voor produkten als ijzererts, steenkool, schroot, gietijzer en staal.

Deze maatregel werd precies op het gepaste ogenblik getroffen, want de Europese economie liep toen hoe langer hoe meer achterstand op in vergelijking met de wereldmachten. Van 1929 tot 1952 was de Westeuropese staalproductie inderdaad slechts met 20% toegenomen, terwijl de stijging in de U.S.A. voor dezelfde periode 66% bedroeg en in de U.S.S.R. zelfs 700%! De uitgestrektheid van het grondgebied van deze twee reuzen zonder tolbarrières had natuurlijk tot deze merkwaardige economische expansie bijgedragen.

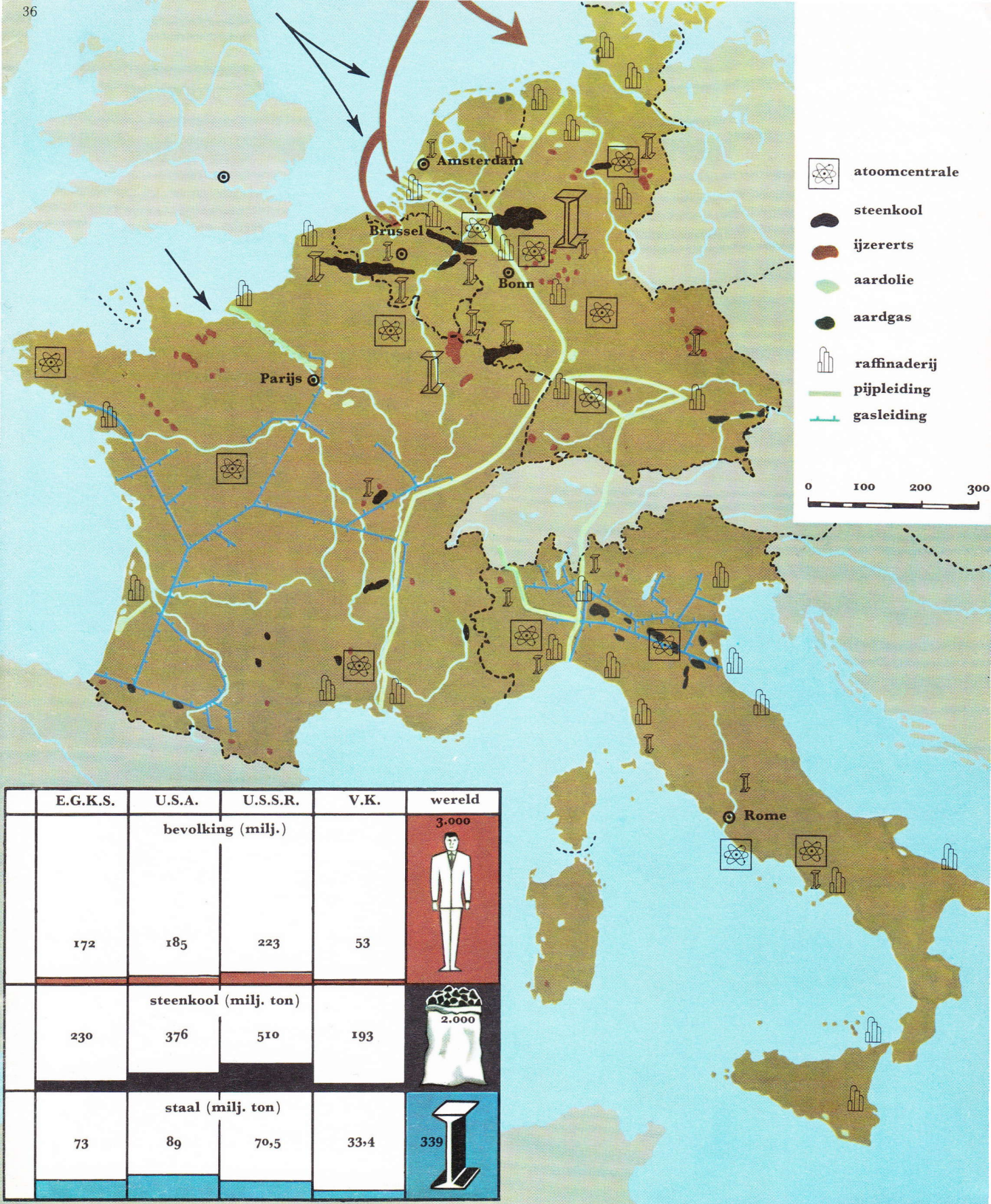
Opvallend was het feit, dat de zes Europese landen die zich hadden verenigd, een deel van hun gezag overdroegen aan een supranationaal orgaan, de zogenaamde Hoge Autoriteit, die de regering van de E.G.K.S. is.

Het nieuwe organisme bleek wel dra op het gebied van steenkool en staal over machtige troeven te beschikken, o.m. talrijke en voortreffelijke verkeers- en waterwegen (Rijn en Maas) en de uitstekende havens aan de Noordzeekust. In miljoenen ton na-

In het kader van de Europese eenmaking zijn de E.G.K.S. en de E.E.G. ongetwijfeld de belangrijkste verwezenlijkingen. De organisatie, het beleid en de resultaten van deze supra-nationale instellingen bewijzen de onwrikbare wil van de Europese bevolking om in de wereld van morgen een belangrijke economische en sociale vredesrol te spelen.

men deze laatste in 1963 volgend goederenvervoer voor hun rekening: Rotterdam: 103,2; Antwerpen: 46,6; Hamburg: 33,4; Bremen: 15,3; Amsterdam: 14,5; Duinkerken: 11,8; Emden: 10,1 en Gent: 2,7. Allerlei andere geografische factoren bleken voordelige vooruitzichten te wettigen: het verkeer geschiedt binnen een zeer beperkt gebied met een dichte bevolking. De steenkoolbekkens en de ijzerertslagen liggen bovendien zeer dicht bij elkaar. Op deze wijze namen de productie- en de handelsactiviteiten in snel tempo toe: de staalproductie steeg de eerste drie jaren reeds met 25%, terwijl de steenkoolopbrengst vooraf door de Hoge Autoriteit werd gecoördineerd. Te dien einde moest men verscheidene niet-renderende mijnen sluiten.

De gunstige resultaten door de E.G.K.S. behaald, spoorden de nationale vertegenwoordigers aan nieuwe verwezenlijkingen tot stand te brengen met het oog op de eenmaking van Europa. Zo kwam in 1957 de oprichting van de E.E.G. (Europese Economische Gemeenschap) tot stand door het Verdrag van Rome. Op 1 januari 1958 werd dit verdrag van kracht: Euromarkt streefde vanaf dit ogenblik naar de volledige economische eenmaking van de zes landen. Deze unificatie moet in drie etapes van elk vier jaar gebeuren. De duur van deze etapes mag wel worden gewijzigd, maar de hele overgangperiode mag niet langer dan 15 jaar duren. Het verdrag van de E.E.G. berust op een aantal principes, waarvan het vrij worden van het onderlinge goederenverkeer, het vaststellen van een gemeenschappelijk buitentarief ten overstaan van derde landen, de vrijheid van het onderlinge personenverkeer, het tot stand brengen van een gemeenschappelijk landbouw- en vervoerbeleid en het tot elkaar brengen van de nationale wetgeving de belangrijkste zijn.

E.G.K.S.	U.S.A.	U.S.S.R.	V.K.	wereld
	bevolking (milj.)			3.000
172	185	223	53	
	steenkool (milj. ton)			2.000
230	376	510	193	
	staal (milj. ton)			339
73	89	70,5	33,4	